

Лишь этим только я живу,
Поэзия мне сердце греет...
Она во сне и наяву,
И думать без неё не смею.

08.01.2021

Под деревом

Лучик солнца, здесь гуляя,
К щёчкам прикоснулся.
Крона дерева густая.
Грач в ней встрепенулся.

Я лежу на покрывале,
Изучая небо.
Облака подвозят в дали,
Где ещё я не был:

Слоник, лошадь, бегемотик...
Тортик показался.
Заурчал уж мой животик:
Я проголодался.

Побежал я быстро к маме,
Чтобы накормила...
Облака к оконной раме
После сна прибило.

02.07.2020

Лесные сны

Шелесты, шорохи – звуки ночные,
Шуршание крыльев совы.
Ночью выходят все звери лесные
При свете далёкой луны.

Тень от пенька, со следами дорожка,
Журчанье ручья в тишине.
Заяц в снегу задержался немножко,
Поёт серенады луне.

Сколько же звёзд упадёт на рассвете?
Кто сможет их сосчитать?
Снятся зверятам рассказы о лете,
Надо и детям поспать.

09.01.2021

За мотивами оповідання О'Генрі «Останнє листя»

Чи потрібно мені,
Чи потрібно це долі?..
До шедеврy свого
Я крокую поволі.

Та дізнався, що ти
захворіла, дитино,
І життя разом з листям
осіннім загине!

За вікном непогода.
Дочка, схаменися!
Намалюю тобі я
на вулиці листя!

Хай періщить дощем
Кволу спину нещадно,-
Буде чистим моєї

душі простирадло!

А до сили своєї
повернешся знову,
щоб здіймалися, чорні,
від розуму брови,

Та в волоссі заграло
Яскраве проміння!
Жити будеш, сусідко,-
Листок без коріння.

Ода книзі

Шепочуть книги на полицках:

«Поглянь на нас і прочитай.»

Я знаю ,це звучить незвично,

Але вони несуть у рай.

Туди, де ти ніколи в світі

Не знайдеш горе і печаль,

Де всі живі: дорослі й діти,

Чого в житті нема, на жаль.

Поглянь на них – книжки прекрасні!

І ми мандруєм у світи,

Коли вважаємо за щастя

Свою, улюблену, знайти!